

tilstedeværende Præster. Støttende sig altsaa til Landemødernes saakaldte Fleertalsbetragtning ubtalte de sig mod Valgmenighedsloven. — Man seer strax, at disse Mænd endnu ikke have opgivet den, som jeg troede, forældede Forsikling om Nødvendigheden af en Kirkeforfatning, idet det idetmindste temmeligt stærkt skinner frem mellem Linierne, at de ikke have opgivet Haabet om, at der i vort lille Land skulde findes lovgivende Forsamlinger, en for den borgeelige og en for den kirkelige Lovgivning. De beraabe sig endvidere paa, at det vilde være uhyre farligt, at en saadan Valgmenighedslov blev given, da det let kunde give Anledning til Kirkelærens Forvanskning og Sektvæsenets Udbredelse. Men de overseer aldeles den Betingelse, der er stillet for en saadan Menigheds Dannelselse, nemlig, at den er det samme Tilfald underkastet som andre Menigheder; disse Tilfaldsmænd maae dog sætte dette Tilfalds Betydning meget lavt, naar de antage, at disse Valgmenigheders Præster, skjøndt de ere Tilfaldnet undergivne, dog skulde kunne forvanske Kirkelæren og udbrede Sektvæsen. De beraabe sig til Slutningen paa, at Vedtagelsen af den Lov, der er fremlagt af Regjeringen, saavidt jeg veed med fuld Samstemning i Regjeringen, og vedtaget af den ene af Rigsdagens Afdelinger, ikke gjør den danske Folkekirke og Rigets Grundlov Ret og Skjel. Det er altsaa en ligefrem Venægtelse af, at det er overeensstemmende med Rigsdagens grundlovmæssige Ret til at behandle kirkelige Sager paa den Maade, som Fleertallet i Rigsdagens Afdelinger maatte finde stemmende med Ret og Skjel. Denne Udtalelse opvakte mere eller mindre middelbart eller umiddelbart en Bevægelse i den danske Geistlighed mod dette Lovforslag, en Bevægelse, som jeg desværre maa sige, ikke gjør den danske Geistlighed Vre; den er ligesom Udtrykket for en Raagsaand imod ethvert Fremstridt paa de kirkelige Tilstandes Omraade. — Jeg maa sige, at netop dette gjør, at jeg stiller mig noget anderledes med Hensyn til Commissionen, idet jeg mener, at disse Mænd, der ere optraadte paa en saadan Maade, have gjort sig selv umulige til at sidde i en Commission, der skal forberede Forslag, som skulde undergives Rigsdagens Vir-

sommelighed og Afgjørelse; thi de Mænd, som i Virkeligheden mene, at Rigsdagen ikke har en fuldkommen lovmæssig Ret til paa egen Haand at behandle disse Forhold, kunne jo umuligt paatage sig en saadan Tjenestfikkelse at forberede Forslag, som senere skulde forelægges Rigsdagen til Afgjørelse. Derfor frygter jeg ikke saameget nu som før for den Maade, hvorpaa en saadan Kirkecommission skulde blive sammensat; men selv om den skulde faae en uheldig Sammensætning, have dog de seneste Dages Begivenheder visseelig bidraget til at aabne Dinene paa Mange for, hvormeget endnu det gamle Hierarki vrører sig trindt om i Landet. Præstevælden, der i Sandhed er et sorgeligt Brængebillede af Tjenestfikkelsen i Menigheden, er endnu ikke fuldkommen lammet. Men jeg er vis paa, at, hvilke Resultater der end kunde komme af en saadan Commissions Forhandlinger, vil Rigsdagen ligeoverfor den staae temmelig uhindret i sin Virksomhed; thi de seneste Dages Begivenheder have svækket det Tryk, som en saadan Commissions Betænkninger og Beslutninger ellers kunde udøve paa den. Da det derhos til Syvende og Sidst ligger i Rigsdagens Haand, hvorledes kirkelige Lovforslag der skulde fremmes for at afgjøres i Forening med Kongen, saa tør jeg villigt tiltræde Forslaget om Nedsættelsen af en Commission, navnlig efter den Maade, hvorpaa den høitærede Conseilspræsident har stillet sig og dermed hele Regjeringen ligeoverfor de to Sager, som allerede af den høitærede forhenværende Kirkeminister fra Først af vare saa nogle sammennyttede.

P. C. Olsen: Jeg har tilladt mig at optage det under Nr. 1 stillede Endringsforslag, fordi jeg ønsker at sige nogle Ord derom, idet det var, da det ærede Medlem for Svendborg Amt (S. A. Hansen) omtalte dette Forslag, at jeg fandt mig foranlediget til at bede om Ordet. Det ærede Medlem udvalte paa sin klare og skarpsindige Maade og fremstillede levende for os, hvorledes Situationen er, hvor vanskeligt det er i dette Dieblit at stemme for Bevillingen til en Kirkecommission, samt hvorledes denne Bevilling i Grunden er en Be-